

ERC: El sector TIC és menys susceptible de ser deslocalitzat que altres indústries

El sector TIC s'ha de convertir en els propers anys en un dels elements clau del desenvolupament econòmic de Catalunya. En primer lloc, perquè les noves tecnologies esdevindran motor de creixement econòmic si les usen les anomenades indústries tradicionals no només per millorar els seus cicles productius sinó també per fer una reenginyeria dels seus processos que les faci més competitives. En segon lloc, perquè el sector de les telecomunicacions –avui ja considerat de les comunicacions electròniques– és un sector intensiu en valor afegit i innovació i, per tant, menys susceptible de ser deslocalitzat que altres indústries fonamentades en el cost de capital i intensives en recursos humans. Catalunya disposa de suficient potencial per desenvolupar aquest sector. Des del govern cal donar els impulsos necessaris i crear les situacions adequades perquè la societat catalana desenvolupi aquest potencial. Aquest és el nostre objectiu per a la Catalunya del segle XXI.

Catalunya es troba immersa en un procés de negociació d'un nou Estatut: un Estatut del segle XXI que no sigui contrari a una Constitució de 1978. La situació és aquesta, però les opcions d'ERC són i és mantindran fermes. Volem una administració catalana amb capacitat d'actuar i assumir competències i responsabilitats que ens permetin tenir un sector TIC català clau en el desenvolupament de l'economia del nostre país. No només volem que Catalunya formi part de l'estratègia de Lisboa de la UE –que Europa esdevingui l'economia basada en el coneixement més competitiva i dinàmica del món– sinó que ens hem proposat que Catalunya estigui entre un els cinc països de la UE en desenvolupament d'una economia basada en el coneixement.

Les opcions d'ERC es poden veure en les negociacions del nou Estatut, però s'han d'entendre en totes i cadascuna de les actuacions que tant des de l'actual govern de la Generalitat com des de les corts espanyoles els nostres representants estan duent a terme.

Des d'ERC apostàvem per remarcar en els primers títols, que tracten sobre la simbologia i els drets i deures dels catalans, el dret d'accés universal a la informació i el coneixement. Aquest dret pot tenir rang legal. No hem modificat les nostres opcions. Proposem un principi rector a l'Estatut que reconegui el paper de Catalunya en l'assoliment de l'estratègia de Lisboa i al setembre ens posarem a treballar en un projecte de llei de comunicacions electròniques on es reconegui i garanteixi aquest dret a Catalunya.

Proposem que Catalunya tingui unes competències en l'àmbit de les comunicacions electròniques que en tot cas incloguin, d'una banda, la regulació de l'accés i la definició d'un conjunt mínim de serveis d'accés universal i, de l'altra, la regulació i control de les xarxes de comunicacions electròniques dins del territori de Catalunya. Tot això independentment dels continguts i serveis que utilitzin aquestes xarxes.

Per aquest motiu, ERC proposa desvincular les infraestructures utilitzades de les competències en matèries de mitjans de comunicació, consum, comerç, indústria, medi

ambient, recerca i ordenació del territori. Les competències de Catalunya en aquesta matèria han ser, independentment dels suports tecnològics utilitzats.

En aquest sentit, pel que fa a mitjans de comunicació audiovisual, la competència de la Generalitat ha de ser en relació amb els serveis públics de les administracions catalanes i de tots els serveis adreçats al públic de Catalunya. Per tant, no hem modificat les nostres opcions. Però tampoc menystingut les nostres actuals competències i responsabilitats: hem plantejat una esmena a la totalitat del projecte de Llei General de l'Audiovisual espanyola.

La regulació de la signatura electrònica, la certificació electrònica i altres sistemes d'identificació personal de caràcter electrònic; i la participació en organismes de representació de les administracions públiques en els ens internacionals (aquest punt és essencial per la inclusió de Catalunya com a país reconegut dins de la norma ISO-3166, per aconseguir un domini territorial d'internet propi i específic (.ct)) no son matèria d'una norma de rang estatutari. Però tampoc hem modificat les nostres opcions. Proposem un Estatut que no ens impedeixi dur a terme aquestes actuacions i no renunciarem a demanar la transferència de la competència de l'Estat en matèria de correus i telecomunicacions (article 149.1.21 de la Constitució espanyola). La situació ha canviat. L'administració catalana ha de poder donar resposta a unes necessitats del segle XXI, tot i negociar un Estatut del segle XXI que no sigui contrari a una Constitució del 78.

Finalment, no cal dir que amb l'aprovació d'un nou estatut que atorgui més competències en un nou marc territorial TIC a Catalunya, caldrà, ara més que mai, la segregació de l'actual delegació a Catalunya del Colegio de Ingenieros Técnicos de Telecomunicación de España per crear un autèntic Col·legi Català d'Enginyers Tècnics de Telecomunicació, que permeti que els professionals catalans escullin de forma realment democràtica les seves institucions que els representin en front d'una legislació i administració pròpies.

Josep Lluís Carod-Rovira
President d'ERC